

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9441 af 01/09/2001 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-29-01 om midlertidig afgørelse - omskoling - hjemvisning - tilkendelsestidspunkt. - revalidering - arbejdsskade - erstatning for tab af erhvervsevne

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 101426-01

Ankestyrelsens principafgørelse U-29-01 om midlertidig afgørelse - omskoling - hjemvisning - tilkendelsestidspunkt. - revalidering - arbejdsskade - erstatning for tab af erhvervsevne

Resume:

Landsretten har i en sag fastslået, at sikrede ikke skulle have fastsat en midlertidig erhvervsevnetabsprocent, mens hun var under revalidering, svarende til den procentuelle forskel mellem den løn vedkommende kunne have haft, hvis skaden ikke var sket, og revalideringsydelsen. Dette ville i princippet give fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste i revalideringsperioden, jf. dom afsagt den 28. maj 2001 i Østre Landsret. Sagen er af skadelidte indbragt for Højesteret.

Ved en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, skal erhvervsevnetabet ifølge bemærkningerne til arbejdsskadesikringsloven og ifølge Landsretten ikke alene vurderes i forhold til den umiddelbare indtægtsnedgang, da erstatningen ikke skal træde i stedet for tabt arbejdsfortjeneste.

Ankestyrelsen hjemviste derfor sagen, der ikke var tilstrækkeligt oplyst til, at der kunne tages stilling til størrelsen af et eventuelt tab af erhvervsevne. Ankestyrelsen henviste til, at der skulle foretages et individuelt skøn på grundlag af oplysningerne om sikredes indtægts- og erhvervsforhold før skaden sammenholdt med en vurdering af hendes fremtidige indtægts- og erhvervsforhold efter afsluttet revalidering.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovebekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000 - § 31, stk. 4, § 32, stk. 1 og § 32, stk. 2

Sagsfremstilling:

Det fremgik af sagen, at sikrede havde fået anerkendt en anmeldt lidelse i form af hvide fingre efter arbejde med vibrerende håndværktøj. Lidelsen blev anmeldt 20. januar 1999 og anerkendt som erhvervs sygdom den 24. marts 2000.

Sikrede var godkendt som revalidend i april 1999 og begyndte den 1. august 1999 uddannelse som teknisk assistent, men afbrød uddannelsen. Skadelidte ønskede i stedet at tilmelde sig voksenundervisningsuddannelsen, men inden ville sikrede tage dansk, engelsk og matematik på VUC. Sikrede søgte optagelse på seminarium for uddannelse til voksenunderviser. Før arbejdsskaden tjente skadelidte 10.360 kr. pr. 14. dag. Skadelidte var herefter under revalidering og modtog revalideringsydelse.

Ved Arbejdsskadestyrelsens afgørelse fik sikrede tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne på 25% som løbende ydelse med virkning fra 1. september 2000. Der blev samtidig fastsat revision i sagen pr. 1. september 2001. Ved afgørelsen blev der lagt vægt på, at skadelidte var under revalidering på grund af skadens følger. Styrelsen havde på den baggrund betragtet erhvervsevnen som noget nedsat. Styrelsen henviste til, at i sådanne tilfælde fastsatte styrelsen sædvanligvis en midlertidig løbende erstatning på 25%.

I klagen blev det bl.a. anført, at sikrede var påbegyndt revalidering til teknisk assistent den 1. august 1999 på Teknisk Skole. Dette forløb ophørte medio april 2000, hvor sikrede fortsat fik udbetalt revalideringsydelse frem til august 2000, hvor forrevalideringsforløb på VUC påbegyndtes. Sikredes forbund mente derfor, at skadelidte var berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne med virkning fra den 1. august 1999 og ikke først fra den 1. september 2000.

Afgørelse:

Sagen hjemvistes til Arbejdsskadestyrelsen til ny behandling og afgørelse.

Begrundelsen var, at Ankestyrelsen vurderede, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst til, at der kunne tages stilling til størrelsen af et eventuelt tab af erhvervsevne. Ankestyrelsen anmodede derfor Arbejdsskadestyrelsen om at indhente oplysninger om sikredes forventede fremtidige indtægts- og erhvervsforhold, inden der blev truffet ny afgørelse.

Ankestyrelsen henviste herved til, at en midlertidige afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne skulle træffes på baggrund af et individuelt skøn på grundlag af oplysningerne om sikredes indtægts- og erhvervsforhold før skaden sammenholdt med en vurdering af sikredes fremtidige indtægts- og erhvervsforhold efter afsluttet revalidering.

Ifølge bemærkningerne til arbejdsskadesikringsloven skulle en erstatning ikke alene vurderes i forhold til den umiddelbare indtægtsnedgang, da erstatningen ikke skal træde i stedet for tabt arbejdsfortjeneste.

Ankestyrelsen henviste endvidere til, at Østre Landsret i en sag med en tilsvarende problemstilling har fastslået, at sikrede ikke skulle have fastsat en midlertidig erhvervsevneprocent, mens vedkommende var under revalidering, svarende til den procentuelle forskel mellem den løn vedkommende kunne have haft, hvis skaden ikke var sket, og revalideringsydelsen. Dette ville i princippet give fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste i revalideringsperioden. Der henvises til dom afsagt den 28. maj 2001 i Østre Landsret, 13. afdeling, nr. B-3624-99.

Tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne i tilfælde, hvor skadelidtes situation er uafklaret, forudsætter derfor dels, at der kan foretages et rimeligt skøn over skadelidtes fremtidige indtjeningsmuligheder, og dels at der er tale om et utvivlsomt konstateret erhvervsevnetab.

Ankestyrelsen ophævede ikke Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 26. januar 2001 som led i hjemvisningen, men pålagde Arbejdsskadestyrelsen snarest at træffe en ny afgørelse. Sikrede ville derfor - indtil en ny afgørelse forelå - været berettiget til at modtage erstatning for tab af erhvervsevne i henhold til Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 10. januar 2001.

Ankestyrelsen bemærkede, at hvis sikrede - efter Arbejdsskadestyrelsens nye afgørelse - var berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne som løbende ydelse, burde ydelsen tilkendes med virkning fra 1. august 1999, hvor sikredes forhold kunne anses for at være tilstrækkeligt afklaret. Sikrede var således i april 1999 anerkendt som revalidend efter den sociale lovgivning.